

จินตนาการจากวัยเด็ก

IMAGINE OF CHILDHOOD

นาย มรุต วรรณทอง

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

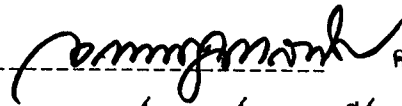
สาขาวิชา จิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2540

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 31271
วัน, เดือน, ปี..... 22 ก.ย. 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่หอสมุดกลางพระจอมเกล้าลาดกระบังให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ในทางการเผยแพร่หนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

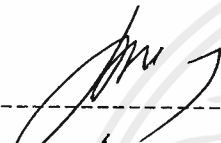

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกพงษ์ จุลเส็นีย์)

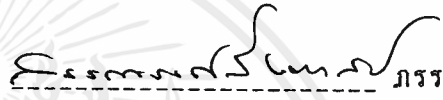
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

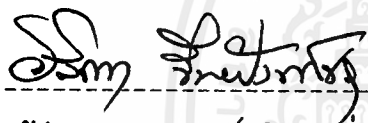

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)

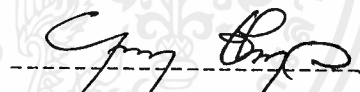

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราขุณ)

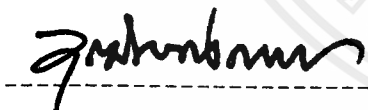

กรรมการ
(อาจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนีย์)

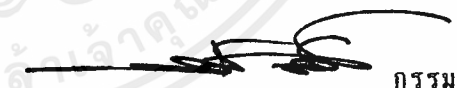

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันทังเพ็ชร)

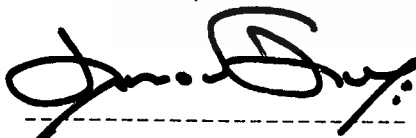

กรรมการ
(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

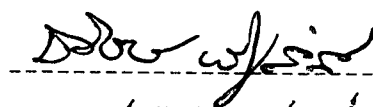

กรรมการ
(อาจารย์กัญญา ต้าโสภี)

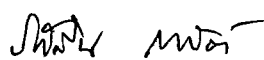

กรรมการ
(อาจารย์ยุพา ชั่งกุล)

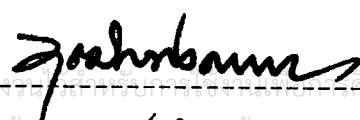

กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกร คงคา)

กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

กรรมการ
(อาจารย์อนพงษ์ คชาชีวะ)

กรรมการ
(อาจารย์ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์)

กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์รสลิน กาศดี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และจะเผยแพร่โดยไม่มีค่าใช้จ่าย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้ง (อาจารย์วุฒิกร เน้ คงคา) จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	จินตนาการจากวัยเด็ก(IMAGINE OF CHILDHOOD)
ชื่อนักศึกษา	นายมรุต วรรณทอง
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ปีการศึกษา	2540

บทคัดย่อ

สภาพจิตใจที่อ่อนไหวของเด็กที่กำลังเรียนรู้ประสบการณ์ในชีวิตอยู่ท่ามกลางสภาวะแวดล้อม จนถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สะเทือนใจ และประทับใจปลุกฝังการเรียนรู้อยู่เสมอ ซึ่งโดยธรรมชาติเด็กมักจะรักความสนุกสนาน และชุกชอน แต่อิทธิพลบางอย่างทำให้เด็กมีขอบเขต ของความสนุก คือ อารมณ์ ความรู้สึก เลวร้ายที่แอบแฝงอยู่ในเบื้องลึกของจิตใจ ซึ่งเกิดจากผลกระทบของสิ่งแวดล้อม ก่อให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกที่สะเทือนใจต่อการดำรงชีวิตของเด็ก จึงเกิดจินตนาภาพ ในการสร้างงานจิตรกรรมที่มีลักษณะของความฝัน ที่สะเทือนใจต่อชีวิตจริง เน้นถึงความรู้สึกหดหู่ แอบแฝงซ่อนเร้นไว้ในความสนุกสนานของเด็กเป็นประเด็นสำคัญ โดยข้าพเจ้ามีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ คือ

เพื่อแสดงเรื่องราวความฝัน ความรู้สึก และสิ่งแวดล้อมที่มีความหมายต่อชีวิตและประสบการณ์ในอดีตวัยเด็กของมนุษย์

เพื่อแสดงออกถึงความสนุกสนานของเด็กแต่แฝงความรู้สึกที่เลวร้ายอยู่ในเบื้องลึกในรูปแบบบรรยากาศความฝันแสดงเรื่องราวที่ผสมกันระหว่างวัตถุที่มองเห็นด้วยตา และรับรู้ด้วยจิตใจ ตลอดจนเรื่องราวที่คิดเป็นการศึกษาและสร้างสรรค์ งานในรูปแบบที่ข้าพเจ้าถนัดและพัฒนาไปสู่ความเป็นลักษณะเฉพาะของตัวเองโดยใช้วัสดุ สิ่งของ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น ของเล่นเก่า ๆ ของใช้เก่า ๆ เป็นสื่อ แทนความรู้สึกในงานจิตรกรรม ที่มีบรรยากาศความฝัน สร้างเป็นผลงานแบบเหนือจริง (Surrealism) โดยใช้เทคนิคจิตรกรรม สีน้ำมัน บนผ้าใบ ซึ่งข้าพเจ้าได้อิทธิพลจากซัลวาดอร์ ดาลี (Salvador Dali, 1904) เขาพยายามที่จะสร้างระบบการใช้พลังของความคิด ความฝัน ตามใจปรารถนาและประสบการณ์ส่วนตัวของศิลปินผสมเข้ากับการเน้นเป็นพิเศษในเรื่องรูปทรง มีการใช้รูปร่างไม่ปกติ โดยมีเทคนิคการวาดและระบายสี จากแรงบรรดาลใจ และอิทธิพลทางศิลปกรรมดังกล่าว ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแนวความคิดในการสร้างผลงานนี้ขึ้นมาซึ่งใช้สื่อวัสดุ เช่น ของเล่น ที่เป็นเรื่องราวที่มองเห็นด้วยตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผสมกับประสบการณ์ชีวิตของข้าพเจ้าสร้างบรรยากาศฝันในโลกส่วนตัว ที่แสดงความรู้สึกถึงความเหงา เว้งว้าง โดดเดี่ยวและหวาดระแวงในสิ่งรอบข้าง โดยมีการสร้างงานดังนี้ คือ จากการค้นหาชีวิต เรื่องราว ความรู้สึกต่าง ๆ ของเด็กจากนิยายสารทั่วไป, ศึกษาวลีสุคของเล่นเก่า ๆ ค้นหาภาพถ่าย ของเล่นจากประสบการณ์และความทรงจำของข้าพเจ้า

เมื่อข้าพเจ้าจัดสรรข้อมูลได้ลงตัวแล้วจึงนำข้อมูลเหล่านี้มาสร้างเป็นภาพร่างซึ่งในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าจะสร้างเอกภาพให้เกิดขึ้นในผลงานโดยใช้ทัศนธาตุต่าง ๆ ควบคุมให้เกิดความรู้สึกตรงตามที่ข้าพเจ้าได้กำหนดเป้าหมายเอาไว้

ข้าพเจ้าใช้ภาพร่างก่อนจะเป็นผลงานนี้ทั้งหมด 5 ชั้น โดยการใช้ปากกาสี หรือสีอะคริลิกและ สีชอล์ค หลังจากข้าพเจ้าได้สร้างภาพร่างแล้วจึงจัดสรรคภาพร่างที่สมบูรณ์ที่สุดนำมาดำเนินเป็นการสร้างสรรค์ผลงานจริง โดยใช้ เส้น, สี, รูปทรง, น้ำหนัก, พื้นที่ว่าง, พื้นผิว และการจัดวางองค์ประกอบศิลป์ในการสร้างผลงานจนตลอดการทำงานของข้าพเจ้ามีการพัฒนาศิลปะหลายตัดตอนและเพิ่มเติม เพื่อความชัดเจนในการสร้างรูปแบบผลงานให้สื่อถึงความรู้สึกที่ตรงกับเป้าหมาย ข้าพเจ้าเชื่อว่า การทำงานของข้าพเจ้าจะพัฒนารุดหน้าไปมากกว่านี้ และทำผลงานให้ตรงกับความรู้สึก ของเรื่องราว ในตัวงานให้มากที่สุด

คำนำ

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อชี้ให้เห็นถึงเนื้อหาสาระ ส่วนหนึ่งของศิลปนิพนธ์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นผลสรุปของการศึกษาในระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตภายใต้เรื่อง "จินตนาการจากวัยเด็ก" ประกอบด้วยเนื้อหา ความคิด ความบันดาลใจ วิธีการทำงาน ตลอดจนการวิเคราะห์ถึงปัญหาในการทำงาน ศิลปะของตนเอง เพื่อความเข้าใจในขั้นตอนของการสร้างงานศิลปะสะท้อนโลกทัศน์ และความรู้สึกนึกคิดสู่สังคม ข้าพเจ้าหวังว่า เอกสารฉบับนี้ คงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกด้วยความเคารพอย่างสูงต่อผู้ที่ได้ให้ความอุปถัมภ์ สั่งสอน และให้การสนับสนุนในการศึกษามาตลอดขอขอบคุณ อาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้ ให้ทักษะฝึกฝีมือจนเชี่ยวชาญในด้านงานศิลปะ จนข้าพเจ้ามีโอกาสนำความรู้ มาถ่ายทอดสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะที่ข้าพเจ้าชอบจนสามารถสร้างผลงานศิลปะนิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และบุคคลต่าง ๆ ที่ช่วยเป็นกำลังใจและแนะนำสิ่งดี ๆ ให้กับข้าพเจ้ามาโดยตลอด

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก-ข
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1	
บทนำ	1
ความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ (จุดมุ่งหมาย)	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์	3
บทที่ 2	
ความบรรดลใจ และแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มาของความบรรดลใจ	4
อิทธิพลทางศิลปกรรม	5
แนวความคิด	5
บทที่ 3	
การดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์	8
ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล	8
การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์	8
การสร้างภาพร่าง	13
เทคนิค (วิธีการ) สร้างสรรค์	13
บทที่ 4	
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และพัฒนาการสร้างสรรค์	19
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	19
การพัฒนาผลงานการสร้างสรรค์	20
บทที่ 5	
บทสรุป	26
บรรณานุกรม	27
ประวัติผู้เขียน	28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
ภาพถ่ายและอิทธิพลทางศิลปกรรม	6
ภาพประกอบข้อมูลการสร้างสรรค์	9
ภาพถ่ายภาพร่าง	14
ภาพถ่ายผลงานศิลปนิพนธ์	21

บทที่ 1

บทนำ

สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน มีผลต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์โดยเฉพาะเด็ก ซึ่งเป็นมนุษย์วัยแรกเริ่ม ที่ยังบริสุทธิ์พร้อมที่จะซึมซับสิ่งใด ๆ ก็ตาม ที่ผ่านมาในชีวิตของพวกเขา

สภาพต่าง ๆ ที่แวดล้อมตัวเด็ก นับตั้งแต่สถาบันครอบครัว อันเป็นหน่วยย่อยที่สุดของสังคม ไปจนถึงระดับกว้างขึ้นมาเป็นชุมชน เหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อตัวเด็กทั้งทางตรงและทางอ้อมอยู่เสมอ เนื่องจากเด็กยังผูกพันอยู่กับพ่อ, แม่, ญาติ, คนรอบข้าง เพราะพวกเขายังไม่อาจที่จะใช้ชีวิตโดยลำพัง หรือเลือกเส้นทางชีวิตที่ถูกต้องได้ จึงไม่อาจที่จะมองข้ามสิ่งแวดล้อมไปได้กว่า มีอิทธิพลควบคุมและกำหนดคกกฎเกณฑ์ชีวิต และจิตใจ ต่อเด็กเพียงไหน

เราจึงได้เห็นอยู่บ่อย ๆ ว่า เด็กที่เกิดในสภาพแวดล้อมที่ดีครอบครัวที่อบอุ่น และชุมชนที่ผาสุก เด็กก็จะมีสุขภาพจิตที่ดี, สดใส และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ

แต่ในทางตรงกันข้าม เด็กที่เกิดในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ครอบครัวที่แตกแยกและชุมชนที่เลวร้าย เด็กก็จะมีสุขภาพจิตที่ไม่ดี, หม่นหมอง และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ขาดซึ่งคุณภาพ และอาจจะเป็นภัยต่อสังคมต่อไป

สภาพแวดล้อม จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก อันจะสร้างคุณค่าที่ดีงาม หรือไม่ให้แก่ จิตใจของเด็ก ข้าพเจ้าตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่สามารถมีอิทธิพลควบคุมจิตใจของเด็ก และมองเห็นถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมา ถ้าผู้ใหญ่ไม่ควบคุมดูแลให้ทั่วถึง

ความสำคัญของโครงการ

มนุษย์มีการเริ่มต้นใช้ชีวิตนับตั้งแต่วัยเด็กโดยอาศัยการเรียนรู้หาประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีผู้ใหญ่คอยเอาใจใส่ให้ความอบอุ่น เพราะเด็กมีสภาพจิตใจที่ยังอ่อนต่อโลก ไม่สามารถอยู่ตามลำพังได้

เด็กมีความคิดที่บริสุทธิ์ การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในชีวิตนั้นจึงมีผลมาจากสิ่งที่สร้างพฤติกรรมให้แก่ เด็กอันเกิดจากตัวบุคคลรอบข้างและสิ่งแวดล้อม จินตนาการของเด็กจะได้จากประสบการณ์ตรงที่มาจากการเรียนรู้ในชีวิตจริง พวกเขาจึงมีฝันอยู่กับโลกส่วนตัว ที่มีความสุขสดใสสนุกสนานกับเพื่อน ๆ กับของเล่นแต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าโลกของเด็ก คือโลกที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่สดใส ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์ ที่เลวร้าย จิตใจก็จะคิดถึงแต่สิ่งน่ากลัว หวาดระแวง ไม่ไว้วางใจในสิ่งรอบข้างและฝังลึกลงในจิตใจตราบนานนับสิบปีโตเป็นผู้ใหญ่

สิ่งที่ถูกเก็บไว้ในจิตใจของเด็กนี้ จึงมีทั้งสิ่งที่สมควรจดจำ และมีทั้งสิ่งร้าย ที่สมควรถูกลืม ตามแต่ประสบการณ์ของเด็กแต่ละคน ความทรงจำเหล่านี้อาจจะถูกกระตุ้นเตือนเป็นระยะ ๆ ในรูปของความฝัน หรือการรำลึกถึง ตราบจนพวกเขาได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ และเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดพฤติกรรมของพวกเขาได้

ความทรงจำของเด็ก จึงมีคุณค่าที่สามารถสร้างความฝันให้แก่พวกเขาสามารถเป็นจินตนาการ ที่พาพวกเขาได้หลีกเลี่ยงหนีไปจากโลกของความเป็นจริงและได้สร้างโลกส่วนตัวขึ้น

ความฝันของเด็กจึงเป็นความคิด และจินตนาการที่บริสุทธิ์, ตรงไปตรงมาไม่เสแสร้ง และเป็นความต้องการที่แท้จริงของพวกเขา อันมีต้นกำเนิดมาจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ พวกเขา

เด็ก ๆ ทุกคนจึงมีความฝัน จะเป็นความฝันที่ดี หรือความฝันที่ร้ายก็ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่พานพบรวมไปถึงจิตใต้สำนึก ที่ปรารถนาในสิ่งใด, โหยหาสิ่งใด, อยากจะพบและอยากจะทำกับใครในสถานที่ใด

โลกในจินตนาการของเด็กจึงเป็นโลกที่ผู้ใหญ่ ควรให้ความสนใจ, ตระหนักในคุณค่า เพราะความฝันของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นอย่างใด จะมีผลระยะยาว เมื่อพวกเขาได้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ และสิ่งนั้นมันก็จะถูกถ่ายทอด และส่งต่อไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง ผู้เป็นลูกหลานของพวกเขาอีกทอดหนึ่งนั่นเอง

จุดมุ่งหมายการสร้างสรรค์

1. เพื่อแสดงเรื่องราว ความฝัน ความรู้สึก และสิ่งแวดล้อม ที่มีความหมายต่อชีวิต และประสบการณ์ในอดีต วัยเด็กของมนุษย์
2. เพื่อแสดงออกถึงความสนุกสนานของเด็ก แต่แฝงความรู้สึกที่เลวร้ายอยู่ในเบื้องลึก ในรูปแบบบรรยากาศความฝัน
3. เพื่อแสดงเรื่องราว ที่ผสมกันระหว่าง วัตถุที่มองเห็นด้วยตา และรับรู้ด้วยจิตใจ ตลอดจนเรื่องราวที่คิด
4. เพื่อเป็นการศึกษา และสร้างสรรค์ งานในรูปแบบที่ข้าพเจ้าถนัดและพัฒนาไปสู่ความเป็นลักษณะเฉพาะของตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างงานที่เกิดความรู้สึกด้วยเนื้อหา เรื่องราว ที่ข้าพเจ้าประสบและรู้สึกมา ซึ่งประกอบด้วย จินตนาการ ความฝัน ซึ่งมีส่วนผสมผสานกันระหว่างสิ่งสะท้อน และประทับใจต่อสภาพจิตใจ และที่มาจากสิ่งแวดล้อม โดยใช้วัตถุสิ่งของที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น ของเล่นเก่า ๆ ของใช้เก่า ๆ เป็นสื่อแทนความรู้สึกในงานจิตรกรรมที่มีบรรยากาศ ความฝัน สร้างเป็นผลงานแบบเหนือจริง (Surrealism) โดยใช้เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมัน ขนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ความบรรดาลใจ และแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มาของความบรรดาลใจ

จากการที่ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเด็กและได้สังเกตเห็นความสำคัญของความฝันและจินตนาการในวัยเด็ก ว่ามีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบของงานจิตรกรรมขึ้น ซึ่งแรงบันดาลใจดังกล่าวได้เชื่อมโยงเนื้อหา ที่ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงนี้ ผสมผสานเข้ากับเนื้อหาในวัยเด็กส่วนตัวของข้าพเจ้าเอง รวมไปถึงการกระตุ้นจิตใต้สำนึกในอดีตของข้าพเจ้าให้บังเกิดขึ้นมา เป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญ

นับตั้งแต่อดีต ข้าพเจ้าอยู่ในวัยเด็ก สภาพครอบครัว มักจะเข้มงวดในกฎระเบียบพฤติกรรมต่าง ๆ ของข้าพเจ้าจะถูกควบคุมให้อยู่ในกรอบขณะเดียวกัน ก็จะได้รับปลูกฝังให้มีความรับผิดชอบ ดังจะเห็นได้จากการที่ใช้เวลาว่าง นอกเหนือจากการเรียนหนังสือ ซึ่งข้าพเจ้าจะได้รับของเล่นที่เน้นการฝึกทักษะ หรือของเล่นที่ต้องใช้ความคิดในการเล่น เช่น เกมสั ตั๋วต่อ นานาชนิด การเล่นเกม หรือการใช้เวลาว่างไปกับสิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าไม่อาจสร้างโลกส่วนตัวขึ้นมา เนื่องจากเกมต่าง ๆ มักจะถูกสร้างขึ้นให้มีการเล่นตามกำหนดกฎเกณฑ์ต้องแก้ไขและแก้ปัญหาไปตามโจทย์ต่าง ๆ ที่เกมส์กำหนดมา ข้าพเจ้าถึงปรารถนาเป็นอย่างมากที่จะได้เล่นของเล่นอื่น ๆ นอกเหนือไปจากนี้

ในโอกาสต่อมา เมื่อข้าพเจ้าได้เล่นของเล่นจำพวก รถ, ล้อลาก, หุ่นยนต์, ตุ๊กตา, การพับกระดาษเป็นรูปร่างสัตว์ประหลาด ข้าพเจ้าจึงได้ค้นพบว่าได้รับความสนุกสนานจากสิ่งเหล่านี้มาก เนื่องจากสามารถสร้างโลกส่วนตัวได้เต็มที่ แต่ข้าพเจ้าก็ไม่อาจจะได้ใช้เวลาว่างกับสิ่งเหล่านี้มากนัก เนื่องจากข้าพเจ้ามักถูกควบคุมพฤติกรรมโดยครอบครัวอยู่เสมอ ด้วยสาเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงนำของเล่นเก่า ๆ หรือเศษวัสดุและสิ่งของต่าง ๆ นำมาประกอบเป็นของเล่นขึ้นมาใหม่ เพื่อที่จะให้ข้าพเจ้าสนุกสนานไปกับโลกส่วนตัว และจินตนาการความฝันที่เป็นของข้าพเจ้าเอง

ความฝันในการสร้างโลกส่วนตัว โดยใช้ของเล่นที่ข้าพเจ้าเคยผูกพันมาจึงเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญในการสร้างผลงานขึ้น ซึ่งความฝันแบบนี้ได้อยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าตั้งแต่วัยเด็ก จวบจนเป็นผู้ใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าจึงได้มีโอกาสสร้างโลกส่วนตัวขึ้นมาอีกครั้งในรูปแบบ ผลงานจิตรกรรม โดยมุ่งเน้นเนื้อหาที่ข้าพเจ้าสนุกสนานกับโลกส่วนตัว โดยใช้สื่อคือของเล่นเก่า ๆ ที่ได้ถูกนำมาดัดแปลงประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ เหล่านี้มาจัดวางในสภาพแวดล้อมใหม่ เพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานผสมผสานกับความรู้สึกลึกลับ ความหดหู่ ความสะเทือนใจ ข้าพเจ้าเก็บกักความรู้สึกที่ถูกปิดกั้นในจินตนาการและความคิดฝันมาตั้งแต่เด็ก

อิทธิพลทางศิลปกรรม

ข้าพเจ้าได้อิทธิพลจาก ซัลวาดอร์ ดาลี (Salvador Dali, 1904) เป็นจิตรกรชาวสเปน เกิดที่เมืองฟีเกราส (Figueras) ก่อนที่จะได้ชื่อว่าจิตรกรคนสำคัญของกลุ่ม เซอร์เรียลลิสต์ เขาเคยทำงานตามแนวทางของพวกศิลปิน สกุลสำคัญมาแล้ว เช่นคิวบิสม์ พิวเจอร์ริสม์ และพวกเมตาฟิสิกส์ ค.ศ. 1929 จึงได้รวมกลุ่มกับพวก เซอร์เรียลลิสต์และกลายเป็นจิตรกรคนสำคัญของกลุ่มนี้ ดาลี ใช้เทคนิค ซึ่งเขาเรียกว่า "ทฤษฎี อันฉับพลัน ของความเข้าใจอันไร้เหตุผล" (Paranoiac-Critical Activity) มีพื้นฐานอยู่บนการตีความหมายในการวิจารณ์ที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์ของจิตอันแปรปรวนเขาพยายามที่จะสร้างระบบการใช้พลังของความคิด ความฝัน ตามใจปรารถนา และประสบการณ์ส่วนตัวของศิลปิน ผสมเข้ากับการเน้นเป็นพิเศษในเรื่องรูปทรง มีการใช้รูปร่างไม่ปกติ โดยมีเทคนิคการวาดและระบายสี เป็นการใช้ตามแบบอย่าง ตามเทคนิค โบราณหรือแบบปกติทั่วไป เป็นศิลปินผู้สร้างผลงานให้เกิดความเว้งว้าง โดดเดี่ยว สะเทือนใจ

แนวความคิด

งานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า ใช้แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตในวัยเด็กความประทับใจ ความสนุกสนานของวัยเด็ก แต่ซ่อนเร้นแอบแฝง ไปด้วยความรู้สึกที่น่ากลัว ข้าพเจ้าจึงนำสื่อวัตถุของเล่น ที่เป็นเรื่องราวที่มองเห็นด้วยตา ผสมกับประสบการณ์ชีวิตของข้าพเจ้าสร้างบรรยากาศฝันในโลกส่วนตัว ที่แสดงความรู้สึกถึงความเหงา เว้งว้าง โดดเดี่ยวและหวาดระแวงในสิ่งรอบข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาลี "ลางร้ายของสงครามกลางเมือง" (PREMONITION OF CIVIL WAR), 1936 สีนํ้ามัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การดำเนินงาน

ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล

ข้าพเจ้านำเสนอผลงานศิลปะที่มีเรื่องราวความฝัน ผสมผสานกับประสบการณ์ในชีวิตจริง ที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้นผลงานของข้าพเจ้าจำเป็นต้องประกอบด้วยข้อมูลที่ชัดเจนดังนี้

1. จากการค้นหา ชีวิต เรื่องราว ความรู้สึกต่าง ๆ ของเด็ก จากนิยายสารทั่วไป
2. ศึกษาวัสดุจริง เช่น เศษของเล่นเก่า ๆ เศษกระดาษ เศษเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน และของเล่นใหม่ ๆ ตามร้านค้า
3. จากการค้นหาภาพถ่ายของเล่นจากในหนังสือในห้องสมุด
4. จากประสบการณ์ และความทรงจำของข้าพเจ้าที่มีความรู้สึกต่อความฝันในอดีต

การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์

เมื่อข้าพเจ้าได้ความคิดและความรู้สึกในการสร้างสรรค์ของงานแล้วก็จะนำข้อมูลต่าง ๆ มาจัดสรรหารูปแบบ ที่สามารถบ่งบอกถึงความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการ จะนำเสนอโดยการจัดสรรข้อมูลนี้ จะมีการแยกแยะ, วิเคราะห์ และสังเกตุว่า ข้อมูลชนิดใด จะสามารถแทนค่า ความรู้สึกแบบใด เช่น ข้อมูลจาก วัสดุจริง ก็จะให้ผลในการสร้างอารมณ์ ที่สะท้อนใจได้ หรือข้อมูลที่เป็นภาพถ่าย ก็จะช่วยให้ข้าพเจ้าสร้างรูปทรงได้ เป็นต้น

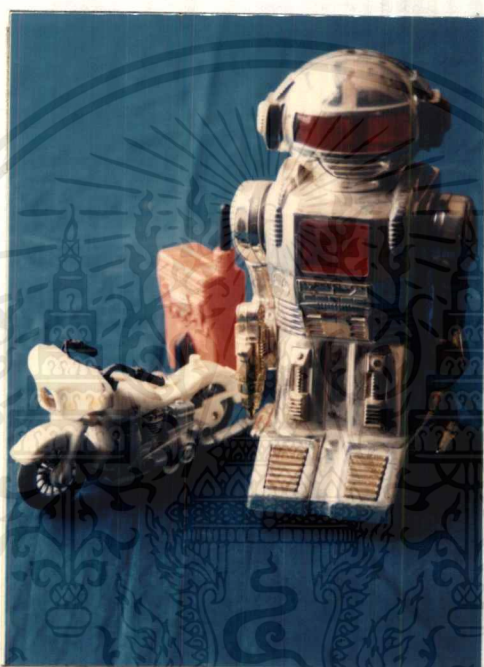

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อข้าพเจ้าจัดสรรข้อมูลได้ลงตัวแล้วจึงนำข้อมูลเหล่านี้มาสร้างเป็นภาพร่างซึ่งในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าจะสร้างเอกภาพให้เกิดขึ้นในผลงานโดยใช้ทัศนธาตุต่าง ๆ ควบคุมให้เกิดความรู้สึก ตรงตามที่ข้าพเจ้าได้กำหนดเป้าหมายเอาไว้จากข้อมูลนำมาทำเป็นภาพร่าง ได้ดังนี้

1. งานภาพร่าง ระยะแรก มีรูปแบบที่ประกอบด้วยวัตถุที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นมาจากเป็นเรื่องราวของเด็ก ที่อยู่ในบ้านที่ทำด้วยกระดาษ ข้อมูลการทำงานส่วนใหญ่จึงเป็นกระดาษขยับงานระยะแรก ข้าพเจ้ายังไม่พึงพอใจนักเนื่องจากข้าพเจ้านั้นการบอกเล่าเรื่องในภาพมากจนเกินไป

2. ระยะที่สอง ข้าพเจ้าได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบขององค์ประกอบศิลป์ในผลงานโดยเน้น สิ่งต่าง ๆ เช่นของเล่นและตุ๊กตาให้มีจำนวนมากขึ้น เพื่อแสดงจุดเด่นของภาพ อันสื่อแทนตัวเด็ก และสร้างบรรยากาศ การใช้โทนสีใกล้เคียงกัน

3. ระยะที่สาม ข้าพเจ้าเพิ่มเรื่องราวมากขึ้น โดยการสร้างรูปทรงที่แปลกตาเพิ่มเติมเข้าไปในผลงานทำให้เกิดจินตนาการมากขึ้น มีพื้นผิวที่ทำด้วยกระดาษขยับ และเปลี่ยนแปลงคลี่คลายรูปทรงของเล่น เพื่อสร้างความรู้สึกให้เหมือนกับมีชีวิต

4. งานแบบร่างระยะสุดท้าย ที่ตรงกับเรื่องราวและความรู้สึกด้วยการใช้สีน้ำมัน ขนผ้าใบ ขนาดของงาน มีความกว้าง และความยาวที่มีขนาดใหญ่ ดังนั้นการขึ้นรูปจึงต้องอาศัยเครื่องฉายภาพสไลด์ (Projector) เพื่อให้ได้สัดส่วนใกล้เคียงกับแบบร่าง เทคนิคการระบายสีแสดงออกด้วยการเกลี่ยให้กลมกลืน เพื่อให้เกิดความเป็นบรรยากาศที่นุ่มนวลลึกล้ำและเกิดมโนภาพ ที่จะสร้างจินตนาการได้ดี

เทคนิควิธีการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าใช้เทคนิค ที่ตรงกับเรื่องราว และความรู้สึกด้วยการใช้ สีน้ำมัน ขนผ้าใบ ขนาดของงาน มีความกว้าง และความยาวที่มีขนาดใหญ่ ดังนั้นการขึ้นรูปจึงต้องอาศัย เครื่องฉายภาพสไลด์ (projector) เพื่อให้ได้สัดส่วนใกล้เคียงกับแบบร่าง เทคนิคการระบายสี แสดงออกด้วยการเกลี่ยให้กลมกลืน เพื่อให้เกิดความเป็นบรรยากาศที่นุ่มนวลลึกล้ำ และเกิดมโนภาพ ที่จะสร้างจินตนาการได้ดี

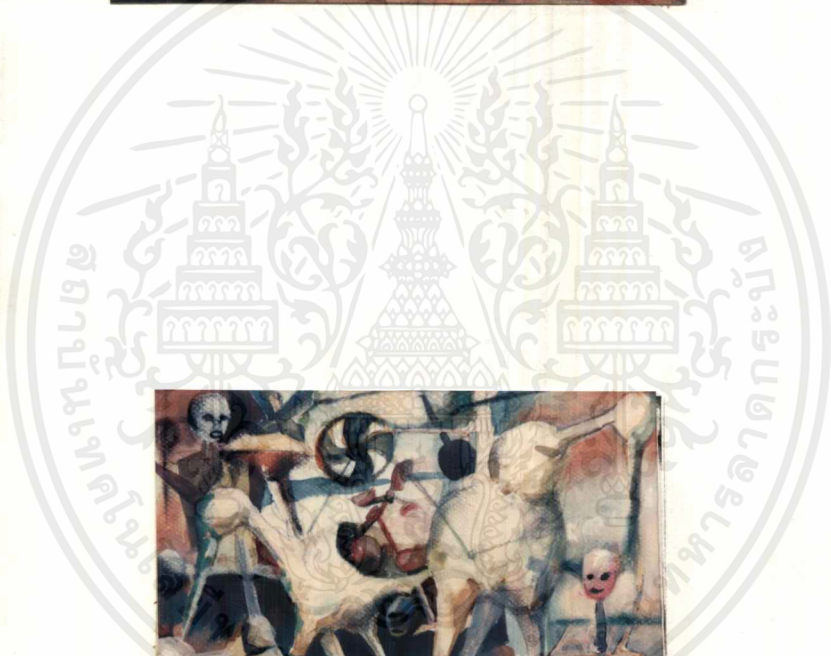
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ และพัฒนาการสร้างสรรค์

การจัดวางในผลงานของข้าพเจ้าจะเน้นจุดสำคัญของภาพในบริเวณกึ่งกลาง โดยจะมีการจัดสรรรูปทรงที่มีรายละเอียดซับซ้อนและต่อเนื่องเปรียบเสมือนกับการสร้างรูปประติมากรรมของเล่นชิ้น โดยใช้พื้นหลังเป็นฉากคล้ายห้อง ที่มีผนัง สร้างสีและบรรยากาศเฉพาะตัว

การจัดภาพของข้าพเจ้าจึงเต็มไปด้วยรูปทรงใหญ่รูปทรงเล็กที่กระจัดกระจายล่องลอยอยู่ เต็มผืนผ้าใบ แต่ใช้บรรยากาศของสีในพื้นหลัง เป็นตัวช่วยควบคุมให้ภาพมีความลึกกลับ และสวยงามไม่แสดงความเคลื่อนไหวของวัตถุ สิ่งของที่นำมาเป็นสื่อมากจนเกินไป

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

รูปแบบผลงาน ข้าพเจ้า แบ่งตามทัศนธาตุได้ดังนี้

เส้น

ในผลงานของข้าพเจ้า คือส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความรู้สึกเส้นที่ใช้มีความไม่ เป็นระเบียบเพื่อความรู้ที่สนุกสนาน และเคลื่อนไหว เช่น โครงสร้างเสา ซื่อภายในห้อง เส้นของวัตถุที่มีลักษณะยาวเป็นต้น

รูปทรง

ใช้รูปทรงจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นใหม่จากจินตนาการ เช่น ของเล่นหลาย ๆ ชนิด มาผสมผสานกันเกิดเป็นของเล่นใหม่

สี

แสดงออกด้วยสี ที่มีความเข้มปานกลาง เป็นบรรยากาศสีในโทนเดียวกัน

พื้นที่ว่าง

เป็นบรรยากาศภายในห้อง ที่มีทั้งความมืด และความสว่าง ปะปนกันเพื่อแสดงความรู้สึก เว้าว่าง ล่องลอย อยู่ในบรรยากาศ หมอก ความน่ากลัว ความลึกกลับ

นำหน้า

งานข้าพเจ้า มีนำหน้าที่มีความเข้มปานกลาง ความแตกต่างของวัตถุ มีนำหน้าที่ได้
เดียวกัน

การพัฒนาการสร้างสรรค์

การทำงานศิลปะต้องอาศัยระยะเวลา เพราะเวลาเป็นสิ่งสามารถพัฒนาฝีมือความ
ชำนาญ และความคิด ให้มีคุณภาพดีขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น การทำงานศิลปะแต่ละครั้งย่อมจะพบ
เห็นปัญหาและจุดบกพร่องเสมอ ข้าพเจ้าจึงนำปัญหาเหล่านี้ไปแก้ไขในผลงานชิ้นต่อไป
ข้าพเจ้าจำแนกไว้ดังนี้

งานชิ้นที่ 1 เป็นงานที่แสดงเรื่องราว การเล่นของเด็ก ซึ่งอยู่ในสิ่งก่อสร้างที่ทำ
ด้วยกระดาษ รูปทรงโดยรวม จะมีลักษณะที่ดัดแปลงมาจากหัวรถไฟเป็นรถไฟกระดาษที่ล่อง
ลอยอยู่ในบรรยากาศในจินตนาการ ประกอบกับของเล่นชิ้นเล็ก ตุ๊กตาไม่สมประกอบใช้เป็น
สื่อแทนตัวเด็ก งานชิ้นนี้มีจุดบกพร่อง คือ มีการใช้องค์ประกอบที่ไม่เน้นจุดสนใจของภาพ
บรรยากาศสิ่งที่ใช้ดูแห้งแล้งเกินไป งานยังไม่ตรงตามความรู้สึกของเนื้อหา เท่าที่ควร

งานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าคำนึงถึงการจัดวาง องค์ประกอบมากกว่าเดิม มีการสร้างจุด
สนใจของภาพ โดยเน้นเรื่องราวของบรรยากาศในห้องที่มี เพิ่มสีสันในบรรยากาศ ด้วยสีน้ำ
เงินคราม และสีม่วง สร้างจุดสนใจ โดยมีเส้นที่มีทิศทางนำสายตา มองทะลุออกไปนอก
ประตูที่มีบรรยากาศแสงสว่างใช้สีหลากหลาย ผสมผสานกันในผลงานปรุงแต่ง ในส่วนเด่นส่วน
รอง ด้วยสัดส่วนที่พอเหมาะ แต่งงานชิ้นนี้ เน้นรูปทรง และโครงสร้างของภาพที่แน่น และมี
รายละเอียดมากขึ้นไป

งานชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้เพิ่มเรื่องราวเข้าไป โดยการใส่สื่อที่เป็นวัตถุจากกระดาษ
จากผลงานในชิ้นที่ 1 นำมาปรับใช้ในผลงาน ชิ้นนี้อีกครั้ง โดยสร้างกระดาษเป็นตัวสัตว์ ที่มี
รูปทรงแปลกตาให้มีชีวิตมีความเคลื่อนไหวและนำวัตถุของเล่นมาตัดทอนให้ดูเบาบางลง ใช้
เนื้อที่ของพื้นที่ว่าง (Space) มากขึ้น ให้บรรยากาศของสีในโทนสีเขียว และสีน้ำตาลสว่างเน้น
สีน้ำเงินครามในส่วนเงาของวัตถุ

งานชิ้นที่ 4 เรื่องราว และความรู้สึกในภาพที่นำเสนอ ยังคงเดิม มีการเปลี่ยนแปลง
องค์ประกอบเล็กน้อย โดยการเปลี่ยนแปลงสีในบรรยากาศจากที่เคยมีบรรยากาศสีมือของ
วัตถุด้านหน้าและแสงสว่างส่องเข้าทางด้านหลัง เปลี่ยนเป็นบรรยากาศด้านหลังมี เน้นแสง
สว่างที่อยู่ด้านหน้าใช้สีน้ำตาลในงานมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"วิมานกระดาษ"

ขนาด 190 x 150 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"ตุ๊กตาเจ้า"

ขนาด 190 x 150 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยายของเล่น 1 (Toy Story1)

ขนาด 200 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยาย ขอมดอม 2 (Toy Story 2)

ขนาด 210 x 190 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

งานศิลปนิพนธ์ ของข้าพเจ้ามีการเริ่มต้นตั้งแต่แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเด็ก มีความประทับใจในความสนุกของเด็กใช้รูปแบบองค์ประกอบที่ดูสนุกสนาน ซึ่งใช้ของเล่น ตุ๊กตา เป็นสื่อแทนความสนุกสนานของเด็ก แต่ซ่อนเร้นความรู้สึกเลวร้ายไว้ในเบื้องลึก ซึ่งทั้งหมดนี้คือส่วนสำคัญของผลงานข้าพเจ้า เป็นงานที่มีรูปแบบตรงกับความถนัด คือ การเรียนแบบเหมือนจริงในส่วนที่เป็นวัตถุถึงแม้เรื่องราวจะเป็นความฝันก็ตาม

ตลอดการทำงานของข้าพเจ้ามีการพัฒนาคลี่คลายตัดทอน และเพิ่มเติม เพื่อความชัดเจนในการสร้างรูปแบบผลงานให้สื่อถึงความรู้สึกที่ตรงกับเป้าหมาย ข้าพเจ้าเชื่อว่า การทำงานของข้าพเจ้าจะพัฒนารุดหน้าไปมากกว่านี้ และสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการมากที่สุดในการทำงานศิลปะ คือ "การเข้าถึง" ความรู้สึกของเรื่องราวในดวงใจให้มากที่สุด

บรรณานุกรม

กัจจกร สุนพงษ์ศรี. ศิลปะสมัยใหม่. ไทยวัฒนาพานิช, 2528

ชลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ. ไทยวัฒนาพานิช, 2534

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายมรุต วรรณทอง

Mr. marut Wantong

เกิด 28 พฤษภาคม 2518

การศึกษา

- โรงเรียนจรัสพิชากร
- วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม นครศรีธรรมราช
- ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

ที่อยู่ 134/23 ซ. ศรีธรรมโสภ 4 ถ. ศรีธรรมโสภ ต. ในเมือง อ. เมือง จ. นครศรีธรรมราช

ประวัติการแสดงผลงาน

- นิทรรศการ ผลงานนักศึกษาของวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช
- นิทรรศการ ลาดกระบังนิทรรศเฉลิมพระเกียรติ
- นิทรรศการ PRE THESIS โดยนักศึกษภาควิชาวิจิตรศิลป์

เกียรติ

- ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมการเขียนภาพจิตรกรรมทิวทัศน์สีน้ำมัน ที่จังหวัดกระบี่

พ.ศ. 2536